

Udbredelse har kunnet være rettet, end mig. Jeg vil derfor fra denne Plads nedlægge den bestemteste Indsigelse mod den uberettigede og uretfærdige Besskyldning, som er udsendt fra Ministerbænken, og jeg skal forbeholde mig paa et andet Sted at vise, hvor urigtig og uberettiget den er. (Stemmer fra Tilhørerpladsen: Hør! Hør!)

Formanden: Jeg maa opfordre de Herrer paa Tilhørerpladsen til Tausshed; det gaaer ikke an saaledes at afbryde Forhandlingen.

Konseilspræsidenten: Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde her i Salen vise det Uderettigede og Ugrundede i min Opfattelse, thi her ere Vaabnene lige deelte; her staaer Mand ligeoverfor Mand. Det er let at tale, naar man ene har Ordet, og det er da let at fremkomme med Besskyldninger og Insinuationer; men, naar man staaer ligeoverfor hinanden, og Ordet strax faaer sit Svar, da kan Retfærdiggjørelsen finde Sted. Det er langt fra mig at ville sige, at der i denne Stemning ikke har været noget aldeles Berettiget; det er langt fra mig at ville sige, at ikke Overraskelsen og det smertelige Indtryk var naturligt, men det, som jeg badler, er, at Enkelte i deres Opfattelse ere fremkomne med Insinuationer, hvorved de have ledet Ansvarer hen paa Personer, der i denne Søg ikke have noget Ansvar; at de have sammenstillet uoplyste Kjendsgjerninger, for at vise, at dog Den og Den er den rette Ophavsmand til det, der er skeet. Der er sagt om mig, at jeg dog maatte vide den tagne Beslutning, siden jeg havde givet Borgemeesteren i Slesvig det omhandlede Raad; og det er ligeledes sagt om mig, at, da jeg forud havde „forberedt“ Proklamationen, maatte jeg dog vide, at man havde paatænkt Opgivelsen af Dannevirke. Jeg har viist, hvor aldeles ubegrundet, hvor aldeles grebet ud af Bind og Veir det er; dette er en Kjendsgjerning — husk vel paa det. Jeg badler, som sagt, paa ingen Maade de bevægede, smertelige Følelser og den Besskyttelse, Begivenheden har fremkaldt, ja, jeg siger, at hvilke Udfælelser der end maatte være be-

gaaede, jeg har ingen streng Dom over dem, da jeg veed, hvad et Folks Stemning i saadanne bevægede Dieblit kan føre til; men jeg badler, at man paa ubegrundede Kjendsgjerninger er fremkommet med Sigtelser, som lægge Ansvarer der, hvor det ikke ligger — det er det, jeg badler. Hvis altsaa det ærede Medlem, som tog Ordet, kunde godtgjøre, at disse to Kjendsgjerninger, min Meddelelse til Borgemeesteren i Slesvig og Affattelsen af Proklamationen, virkelig vise, at jeg har havt Kundskab om Opgivelsen af Dannevirkestillingen, førend Krigsministeriet har havt den, saa vil jeg sige, at hans Sigtelse er beviist, men kan han ikke godtgjøre det, saa haaber jeg af hans Retfærdighedsfølelse, at han vil indrømme, at han er kommen med en ubegrundet Sigtelse. Det venter jeg af hans Retfærdighedsfølelse, og jeg vilde ønske, at den høitagtede Formand vil tillade, at man ender denne Forhandling her, hvor man staaer overfor hverandre; det er meget bedre, end at man optager den der, hvor jeg ikke har Tid til at svare. Jeg skal kun tilføie, at naar man tillige har fundet en Modsigelse deri, at jeg har udtalt, at jeg har fundet Opgivelsen af Dannevirkestillingen usattelig, og at Grunden til Opgivelsen dog staaer anført i Proklamationen, nemlig: at hvis den ikke var skeet, vilde Kongen ikke mere have nogen Hær, saa er der heri aldeles ikke nogen Modsigelse. Den Instrux, som blev givet den kommanderende General, havde to Hovedpunkter, det ene: at der skulde ydes et alvorligt Forsvar, det andet: at Hæren ikke maatte opgives. I det Dieblit derfor Dannevirkestillingen var opgivet, kunde den kun være opgivet af den Grund, at man frygtede for, at Hæren skulde blive opreven, og derfor blev dette anført i Proklamationen, men for Forsigtigheds Skyld blev Proklamationen, saaledes som af mig anført, underkastet et Gjennemsyn saavel af den kommanderende General som af Krigsministeren. Men, siger man, saa er der jo ikke noget Uforklarligt i, at Stillingen blev opgivet. Jo! der er Noget, jeg vil ikke sige Uforklarligt, men Noget, der trænger til Forklaring, til nærmere Oplysning, og det er det, at man om Onsdagen ikke troede, at Omstændighederne vare saaledes, at Stillingen burde